

ת"פ 348/10/16 - מדינת ישראל נגד אלון סנטו (עצור בפיקוח) - נדון, אלכסי בורשנטיין (עציר) - נדון, בן סקורבוביץ - בעצמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 348-10-16 מדינת ישראל נ' סנטו(עצור בפיקוח)
ואח'

בפני

כבוד השופטת דנה מרשק מרום

מדינת ישראל

באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שירלי לוגסי

המאשימה

נגד

1. אלון סנטו (עצור בפיקוח) - נדון

2. אלכסי בורשנטיין (עציר) - נדון

3. בן סקורבוביץ - בעצמו

ע"י עו"ד ארי שמאי

הנאשמים

גזר דין - נאשם 3

1. הנאשם 3 [להלן: "הנאשם"] הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"] **ואספקת סם מסוכן** לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים.

2. כתב-האישום הוגש נגד הנאשם ושניים נוספים, אשר הורשעו בעבירה של עסקה אחרת בסם, ובמסגרת הליך גישור שהתנהל לפני כב' השופטת ברודי הושתו עונשי מאסר מוסכמים של 6 חודשי עבודות שירות לנאשם 1, ומאסר בפועל בן 6 חודשים לנאשם 2.

3. במסגרת אותה פרשה, הוגש כתב-אישום מקביל בת.פ. 332-10-16 כנגד שני נאשמים - אלון פרג [להלן: "אלון"] ומור דווה [להלן: "מור"], שמתנהל לפניי. ביום 3.8.17 ניתן גזר-דין בעניינה של מור, והושת עליה, בין השאר, עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים - כשערעור על חומרת העונש טרם הוכרע בבית-המשפט העליון. אלון הודה במיוחס לו לאחרונה (ביום 10.12.17) במסגרת הסדר טיעון, והטיעונים לעונש אמורים להישמע במחצית מרץ 2018.

עמוד 1

4. מעובדות כתב-האישום ניתן להבין את חלקם הדומיננטי של אלון ומור, אשר בעת הרלבנטית התגוררו בגרמניה. האישום הראשון מתאר את כל המנגנון שיצרו השניים לייבוא 6.1 ק"ג חשיש ו - 789 בולי סם של LSD בתוך מזוודה. מור אכן נחתה בנתב"ג ביום 18.9.16 עם מזוודה ובה הסמים, נתפסה והופעלה על-ידי המשטרה באופן אשר הביא לתפיסתם של כל הנאשמים בפרשה.

באישום השני, המיוחס לנאשם בלבד מתואר, כי בשבוע האחרון של חודש דצמבר 2015, אלון קשר קשר עם הנאשם, לפיו הנאשם ירכוש חלק מסם מסוכן מסוג חשיש, שאותו ייבא אלון לישראל.

בהמשך כתב-האישום מפורטת השתלשלות עניינים קודמת ולפיה, במהלך חודש אוקטובר 2015 נפגשו אלון ומור בביתו של אלון בברלין וקשרו קשר לייבא לישראל חשיש. השניים סיכמו, כי אלון יספק עבורם חשיש בכמות שאינה ידועה במדויק, מחולק לכדורים בצורת ביצים, במשקל של כ- 10 גרם לכל כדור, ובסך הכל כ- 130 כדורים במשקל של כ- 1.3 ק"ג חשיש. עוד סיכמו השניים כי יבלעו את הסם ויטוּסו עמו לישראל, ייסעו לנאשם בשוב בת שלמה, יפלטו שם את הכדורים וימכרו אותם לנאשם. כן סוכם, כי שכרה של מור יהא 3,000 יורו, אותם תקבל מהנאשם.

במסגרת הקשר, הגיעה מור ביום 30.12.15 בשעות הערב לביתו של אלון בברלין והשניים בלעו את על כמות הסם. סמוך לשעה 23:00 המריאו השניים מברלין לישראל, כשהסם בגופם, ונחתו בנתב"ג ביום 1.1.16 לפנות בוקר. משם נסעו השניים לישוב בת שלמה לביתו של הנאשם, ובמהלך 3 ימים פלטו מגופם את הסם. לאחר שסיימו לפלוט את הסם, מכרו, כל אחד בנפרד, את הסם לנאשם, ובסך הכל מכרו השניים לנאשם כ- 50 כדורי חשיש שמשקלם הכולל כחצי ק"ג.

הנאשם שילם למור סך של כ- 12,500 ₪ ונותר חייב סכום דומה לאלון.

בהמשך, במספר מועדים שאינם ידועים, סיפק הנאשם את הסם לאחרים שזהותם אינה ידועה.

תסקירי שירות המבחן

5. שני תסקירים התקבלו בעניינו של הנאשם, שכן לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ביום 25.6.17 סברתי שעניינו של הנאשם אינו בשל לסיום, ועולה צורך לבחון את המשך התהליך הטיפולי. בטרם הדין האחרון שהתקיים ביום 17.10.17 התקבל תסקיר נוסף וסופי.

6. מהתסקירים עולה כי הנאשם רווק כבן 27, נעדר הרשעות קודמות, שוהה ב"מעצר בית" בבית הוריו בקרית טבעון ואינו עובד. עד למעצרו התגורר עם חברתו בזכרון יעקב ועבד ככלבן מבצעי. אביו מהנדס מכונות, אמו מהנדסת כימיה וכיום אינה עובדת, ואחותו של הנאשם בעלת תואר שלישי בסוציולוגיה ומרצה במוסד אקדמאי.

בתיכון למד במגמת חקלאות וכלבנות, התגייס לצבא ושירת כלוחם, ולאחר השירות השתלב בעבודה

בתחום אילוף כלבים באופן פרטי. במקביל למד במכון "וינגייט" והוכשר כמאלף כלבים מוסמך ומטפל התנהגותי בכלבים, וכן השתתף בלימודי טכנאי וטרינרי.

לפני מעצרו עבד מספר חודשים בחברת אבטחה כמאבטח כלבן. מהמלצה שהציג על ידי חברת מ.ג.ן עולה, כי בכוונתם להעסיקו לאחר סיום ההליך המשפטי, תוך שצוין כי הרשעה תחסום את עתידו במקצוע.

הנאשם מסר, כי לאחר שחרורו מהצבא, השתמש בגראס במשך 3 שנים, בתדירות משתנה, כשהיו תקופות שהתאפיינו בשימוש אינטנסיבי יותר, על רקע לחצים, קשיים לעמוד בציפיות הוריו ממנו ולהגיע לרמת ההשכלה של בני משפחתו. מזה שנה וחצי אינו צורך סמים ובבדיקות שתן שמסר לא התגלו שרידי סם. בשלב חקירת המעצר, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא טשטש מהבעייתיות שבצריכת סמים בעבר והמשמעויות הנגזרות מכך.

הנאשם קיבל אחריות למיוחס לו, ומסר כי הכיר את שותפו לעבירה והיה ביניהם קשר חברי במשך שנים. הסכים לבצע את חלקו בעבירה לאחר שחברו שיתף כי הוא זקוק לכסף בתמורה למכירת הסמים. הנאשם הסכים לקנות את הסמים על רקע העובדה כי השתמש בסמים והחזקתם הייתה משמשת אותו לתקופה ממושכת. הוא סיפק סמים למספר חברים שפנו אליו, וסבר שאין בכך בעייתיות לאור העובדה שהכיר אותם כמי שמשמשים בסמים באופן קבוע. להערכת הנאשם, ביצוע העבירה משקף את קשייו להתנגד לפניה של חברו, והוא ביטא צורך להבין לעומק את המניעים הרגשיים העומדים מאחורי התנהלותו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, כשהחשש מתוצאות ההליך המשפטי ומהפגיעה בעתידו המקצועי חיבר את הנאשם להבנת חומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות, גדל במערך משפחתי חיובי ותפקודו לאורך השנים היה יציב ותקין וניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

שירות המבחן העריך שקיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות בעתיד, קיימת נזקקות טיפולית, וכי יכולותיו הקוגניטיביות והורבליות הגבוהות יסייעו לו להיתרם באופן משמעותי מהליך טיפולי. עוד מהתסקיר הראשון המליץ שירות המבחן על מתן הטלת צו מבחן ושל"צ, ולא נקטו עמדה בשאלת הרשעתו של הנאשם.

בתסקיר המשלים שהוגש עודכנתי, כי במהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית. מדיווח של מנחות הקבוצה עלה כי הנאשם מגלה נזקקות טיפולית גבוהה, נמצא בשלב התמקמות ראשונית בקבוצה, לוקח חלק פעיל במפגשים ומשתף באותנטיות בקשייו הרגשיים, בין היתר בנוגע ליחסיו עם הוריו, האפליה שחווה לעומת אחותו והאכזבה העצמית שחווה לאורך השנים על רקע קשייו לעמוד בציפיות הוריו ממנו. הנאשם בעל יכולת להתבוננות ביקורתית, דבר המעצים את יכולתו להפיק תועלת מהטיפול. מנחות הקבוצה המליצו על המשך השתתפות בטיפול לצורך עיבוד קשייו הרגשיים שעמדו בבסיס העבירה.

שירות המבחן ציין כי מתחזקת הערכתו לפיה הנאשם בעל פוטנציאל חיובי ויכולות גבוהות להתבוננות רגשית ושיתוף בעולמו האיש, נעדר קווי אישיות עבריינית ואנטי סוציאלית, מעוניין בהתפתחות אישית ומקצועית וחווה

את העבירה ככישלון התנהגותי שצריך להתמודד עמו. עיבוד לקשייו של הנאשם באמצעות הליך טיפולי, יכול לצמצם באופן משמעותי מהסיכון להישנות עבירה בעתיד.

לאור ההתרשמות מהנאשם וההערכה כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות הוא נמוך, לאור השתלבותו בהליך טיפולי ולפוטנציאל למיצוי ההליך כמצופה עקב יכולותיו ונתוניו האישיים, חזר שירות המבחן על עמדתו העונשית.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה ביקשה להבהיר, כי בין הצדדים לא גובש הסדר עונשי, אם כי הוסכם לקבל תסקיר, כשברקע בקשת ההגנה לבחון את שאלת אי ההרשעה, והמאשימה הצהירה שעמדתה למאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי עניינו של הנאשם שונה מעניינם של נאשמים 1 ו- 2, לגבי שניהם הוצגו עמדות עונשיות מוסכמות, כאשר מדובר היה בעניינם בכמות של כמחצית הסם וכן בעבירה של עסקה אחרת בסם, וזאת לעומת העבירות בהן הורשע הנאשם.

כתב-האישום המקורי כלל עבירות של יבוא וסחר בסם והוא תוקן כך שהנאשם הורשע בעבירות של הספקה והחזקת סם.

הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי, ובעניינו הוגשו תסקירים חיוביים אם כי נראה שהנאשם מצוי רק בתחילתו של הליך טיפולי. ב"כ המאשימה טענה כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן בנוגע לענישה, שכן היא אינה לוקחת בחשבון את כלל השיקולים, לרבות הפסיקה הנוהגת.

באשר לערכים המוגנים, טענה לפוטנציאל הנזק ולסכנה לבריאות הציבור, כאשר קיים חשש לפגיעה בצרכני הסם ובציבור בכלל, וכי קיימת חומרה מיוחדת בעבירת קשירת הקשר, בכמות הגדולה של הסם שהוחזקה ובהספקה לאחרים.

המאשימה טענה למתחם ענישה שנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלק התחתון של המתחם, למאסר על תנאי ולקנס, לאור גילו הצעיר של הנאשם, התסקיר החיובי, היעדר עבר פלילי ונטילת אחריות.

עוד טענה כי אין מקום לסטייה מהמתחם משיקולי שיקום, כאשר לא עולה מהתסקיר כי הנאשם עבר הליך ממשי, אלא קיימת הבנה ראשונית וצורך בטיפול עתידי.

ב"כ המאשימה מסרה, כי הנאשם היה במעצר מיום 25.9.16 ועד ליום 1.12.16, עבר למעצר בתנאי איזוק, וביום 21.3.17 בוטל האיזוק האלקטרוני והוא מצוי בתנאים מגבילים.

8. ב"כ הנאשם חזר והדגיש את התיקון המשמעותי לקולא שנערך בכתב-האישום והדגיש, כי קשירת הקשר

היא לעניין רכישת הסם ולא לייבוא. הסביר, כי באופן שגרתי מתקיימת שיחת טלפון מקדימה בה מישהו מבקש למכור ומישהו מבקש לקנות, ובכך בא לידי ביטוי קשירת הקשר. הקשר הוא לרכישה של סם מהמדרג הנמוך ביותר בחומרתו, כאשר מדובר בכמות שאינה עצומה, של חצי ק"ג. כתב האישום תוקן לפי חומר הראיות ומשקף אירוע מינורי באופן משמעותי.

הסניגור ביקש להדגיש את הניתוק בין הפרשות, כאשר לנאשם לא היה כל קשר למזוודת הסמים עמה נתפסה מור, שהכילה כמויות סם גדולות יחד עם בולי LSD. לגישתו, עניינו של הנאשם נכרך לבית משפט מחוזי גם בהקשר של הליך המעצר, שכן היה עצור למעלה מחודשיים, וארבעה חודשים נוספים היה במעצר בתנאי איזוק.

הסניגור טען כי המאשימה עתרה למתחם ענישה דרקוני, בהינתן העובדה שאין במקרה זה סחר, אין קשירת קשר ליבוא אלא רק לרכישה, והנאשם משלם מחיר כבד מאוד שלא לצורך לו היה מוגש כתב אישום על העבירות שביצע.

הסניגור היפנה לכל התכנים החיוביים המופיעים בתסקיר, והגיש תעודת שחרור (נ/1) ומכתב של היועצת המשפטית של חברת האבטחה הכלבנית (נ/2).

הסניגור טען כי לפי הפסיקה מקומו של אדם כמו הנאשם אינו בכלא, ומאסר בפועל בעבירה המרכזית בה הורשע - של החזקת סם - כאשר התקבל תסקיר חיובי, הוא בלתי מידתי ונוגד את כל מתחמי הענישה. הנאשם שיתף פעולה במהלך מספר חודשים עם שירות המבחן וקיים בו פוטנציאל שיקומי.

הסניגור ביקש שלא להרשיע את הנאשם ובכל מקרה להטיל עונש שאינו כולל מאסר בפועל, כאשר עסקין בעבירות שבוצעו לפני כשנתיים.

9. בדברו לבית המשפט, מסר הנאשם בהתרגשות כי הוא מאוד מצטער על מעשיו, וביקש שלא לפגוע בעתידו המקצועי.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים. המדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערך המוגן שכן, אמנם המדובר בסם הנחשב לסם קל, אך הנאשם החזיק כמות גדולה של חשיש, אותו רכש באופן ישיר, תוך תכנון, ממי שייבא אותו, ואף סיפק אותו לאחרים.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, יצוין, כי קיים מימד מובהק של תכנון במעשי הנאשם, כשהוא קשר קשר לרכוש סם מסוג חשיש בכמות גדולה באופן ישיר מחברו שאמור היה לייבא אותו. עולה, כי עצם הסכמתו של הנאשם לרכוש את הסם עודד באופן מעשי את יבוא הסם ארצה. בנוסף, הנאשם מוכן היה לקחת חלק בהפצת הסם, כאשר הוא נתן אכסניה למור ולאלון בעת שהגיעו ארצה ופלטו את הסם מגופם בביתו במשך 3 ימים. במסגרת הקשר, הנאשם רכש את הסמים שנפלטו, ובהמשך סיפק סם לאחרים בכמות ובמועדים שאינם ידועים.

המדובר, לכן, בהחזקה של חצי ק"ג חשיש בנסיבות המעמידות את ההחזקה ברף חומרה גבוה ובעלת פוטנציאל לסכן אחרים כמו גם את הנאשם עצמו.

13. לעניין מדיניות הענישה ייאמר באופן כללי כי, אמנם סם מסוג חשיש אינו נחשב מסוכן כמו סמי הקוקאין או ההרואין, אך גם לסם זה השפעות הרסניות על הציבור:

"אנו ערים לכך שמדובר בחשיש הנחשב לסם קל אלא שהמציאות, כמו גם מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר כשלעצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי נמנעת. מכל מקום, הכמויות שמדובר בהם בתיק הנוכחי, מהוות משקל נגד (תרתי משמע) לסוג הסם שמדובר בו..." (ראו בע"פ 6065/06 מדינת ישראל נגד חטואל [4.9.06]).

14. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות בעניינו של הנאשם, אציין את המרכזיים שבהם:

רע"פ 10423 שורר נגד מדינת ישראל [26.4.10] הוא רלבנטי מבחינת כמות הסם, אם כי נסיבות ההחזקה אינן חמורות כבעניינו של הנאשם. עסקינן במבקש שהורשע על יסוד הודאתו בבית-משפט השלום בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בביתו סם מסוג קנבוס במשקל של 574 גרם נטו. המבקש כבן 53, משתמש בסמים כ- 25 שנים בנסיבות חברתיות ומהתסקיר עלה, כי הוא מסר בדיקות שתן נקיות וכי הוא חושש שהרשעתו תפגע בעבודתו בעתיד. שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו ולהסתפק בהטלת צו של"צ. בית משפט השלום לא קיבל את המלצת שירות המבחן וגזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור על חומרת העונש נדחה על-ידי בית-המשפט המחוזי, ובית-המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות ערעור.

רע"פ 1830/16 רקיבי נגד מדינת ישראל [11.4.16]: בית משפט השלום הרשיע את המבקש על יסוד הודאתו

בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך, שברכב בו נהג נתפס חשיש במשקל כ- 2.3 ק"ג. על המבקש, אב ל- 14 ילדים ללא עבר פלילי, שהוגש בעניינו תסקיר עם תכנים מעורבים ובסופו המלצה להסתפק בעונש של מאסר על תנאי, הושת עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, כשנקבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש, ובקשה לרשות ערעור נדחתה בבית-המשפט העליון.

ע"פ 71861/06 (מחוזי ת"א) **מונסונגו נגד מדינת ישראל** [15.3.07]: המערער הורשע בעבירות של אספקת סם ובשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שסיפק חשיש במשקל של 16 גרם בתמורה של 400 ₪, וכן החזיק חשיש במשקל של כ- 200 גרם. המערער לא נמצא כשיר לעבודות שירות לאור אי-שביעות רצון הממונה מן האופן בו ביצע עבודות שירות בתיק קודם. בית משפט השלום גזר על המערער 3 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה תוך שנקבע כי העונש שהושת אינו חמור כלל, ותקופת המאסר הועמדה על שלושה חודשים ויום אחד.

אסופה של גזרי-דין מבתי-משפט השלום שעניינם החזקת סם מסוג חשיש בכמויות נכבדות ממחישה, כי בשגרת תיקים אלו, הנעדרים מימד של חומרה הקשור ליבוא הסם כמו בענייננו, מוטלים עונשים במנעד של מאסר על תנאי וצווי מבחן או של"צ כשקיים אופק שיקומי, ועד ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (ראו, למשל: ת"פ 12111-12-12 (שלום קרית גת) **מדינת ישראל נגד נאסר** [2.9.13]; ת"פ 3781-11-11 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נגד ציוני** [6.3.16]; ת.פ. 44977-10-15 (שלום אילת) **מדינת ישראל נגד חטואל** [7.9.16]; ת"פ 37340-06-12 (שלום פ"ת) **מדינת ישראל נגד בוחניק** [4.2.14]; ת.פ. 2171/07 (שלום באר-שבע) **מדינת ישראל נגד אדרי** [1.2.10])

15. לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות בהתאם לנסיבות העבירות נושא גזר-דין זה, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 - 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

16. נוכח מתחם העונש ההולם שנקבע, איני סבורה שהשאלה העומדת במחלוקת היא שאלת הרשעתו של הנאשם, כפי שהסניגור ביקש לתחם אותה, אלא האם ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע, וזאת על בסיס האמור בסעיף 40ד' (א) לחוק העונשין. סעיף זה קובע, כי אם בית-משפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

17. עיון בפסיקת בית-המשפט העליון מעלה בחינה של מספר נתונים אשר יכולים להעיד על פוטנציאל שיקומי גבוה המצדיק חריגה מהמתחם: עבר פלילי נקי לחלוטין, ניהול אורח חיים נורמטיבי עד להסתבכות הפלילית, תסקיר המערך קיומו של פוטנציאל שיקומי ממשי, סיכוי נמוך לביצוע עבירות בעתיד, שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ועם שירות המבחן תוך הבעת חרטה על המעשים, קיומה של משפחה תומכת, והערכה מקצועית של שירות המבחן לפיה שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח עלולה להביא להתדרדרות במצבו (ראו והשוו: ע"פ 1903/13 **עאשה נגד מדינת ישראל** [14.7.13]; ע"פ 5146/14 **אורן נגד מדינת ישראל** [5.2.15]).

18. בנסיבות עניינו של הנאשם, כשברקע כתב-האישום המתקן, מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עומד על 14 חודשים, ולאחר שהנאשם שהה כחודשיים ומחצה במעצר ומספר חודשים במעצר בתנאי איזוק, שוכנעתי כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם וכי הפוטנציאל השיקומי הוא גבוה. הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו - סיים לימודי תיכון, שירת שירות צבאי קרבי, המשיך ללימודי מקצוע ואף השתלב בתעסוקה בתחום בו למד, כשהסתבכותו הנוכחית נותרה בגדר הסתבכות יחידה בפלילים. הנאשם הודה כי השתמש בסמים בעבר, אך מסר בדיקות שתן במהלך הקשר עם שירות המבחן אשר העידו על נקיין מסמים, כשלהתרשמות שירות המבחן, הנאשם לא טשטש מהבעייתיות שבצריכת סמים בעבר והמשמעויות הנגזרות מכך. שימוש זה היה ככל הנראה אחד הגורמים שעמד ברקע לביצוע העבירות, כשהנאשם לקח אחריות על מעשיו והגורמים להם בבית-המשפט ובשירות המבחן. הנאשם אף ביטא צורך להבין לעומק את המניעים הרגשיים העומדים מאחורי התנהלותו, והוא מצוי בעיצומו של תהליך זה מול שירות המבחן. בנוסף, תגובות הנאשם להליך המשפטי מעידות על ערכיו הנורמטיביים בכך, שהוא מבטא חשש מתוצאות ההליך המשפטי, מודאג מעתידו המקצועי, ועל כן ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

שירות המבחן, כגורם מקצועי, התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות גבוהות, גדל במערך משפחתי חיובי וקיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות בעתיד. אינני מתעלמת מכך, שעל-פי התסקיר המשלים נראה, שהנאשם מצוי בתחילתו או בעיצומו של תהליך טיפולי עם שילובו בקבוצה טיפולית. עם זאת, עולה התרשמות כי הוא לוקח חלק פעיל במפגשים, משתף באותנטיות במכלול קשייו, והוא בעל יכולת להתבוננות ביקורתית - יכולת המעצימה את ההערכה כי ייתרם באופן ממשי מהטיפול. דחיית הדיון והעמקת ההיכרות עם הנאשם חיזקה את הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם בעל פוטנציאל חיובי, נעדר קווי אישיות עבריינית ואנטי סוציאלית ועיבוד קשייו של הנאשם באמצעות הליך טיפולי יכול לצמצם באופן משמעותי מהסיכון להישנות עבירות בעתיד.

19. מכלול הנתונים מבסס, כי בנסיבותיו של הנאשם יש ליתן מעמד בכורה לשיקולי שיקום על רקע קיומו של פוטנציאל ממשי לשיקום, באופן אשר מחייב שלא לשלוח אותו אל מאחורי סורג ובריח.

20. יחד עם זאת, גם כאשר בית-המשפט חורג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, החריגה צריכה להיות מידתית, תוך תשומת לב לחומרת המעשים. באיזון בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי בכל הנוגע למידת החריגה מהמתחם, אין לקבל את עמדת שירות המבחן במלואה. הנסיבות החמורות של החזקת הסם

המתוכננת מחייבות השתת עונש קונקרטי בדמות מאסר בעבודות שירות ברף המקסימלי (ללא ניכוי תקופת המעצר) תוך הטלת עונשים נלווים וצו מבחן, אשר יאפשרו לנאשם, במקביל לריצוי העונש, להמשיך את תהליך הטיפול ועיבוד הרקע לביצוע העבירות.

21. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל של 6 חודשים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו במועצה דתית טבעון או בכל מקום עבודה אחר עליו יורה הממונה, החל מיום 28.1.18, כאשר במועד זה הנאשם יתייצב בשעה 8:00 במשרדי הממונה ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון.

מובהר לנאשם, כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, עליו לעמוד בדרישות ובכללי המסגרת, כשהנאשם יהיה נתון במעקב של בדיקות שתן. כל הפרה בעבודות השירות (לרבות סירוב לבדיקה או מסירת בדיקת עם ממצאים חיוביים, או הגעה בגילופין לעבודה או שתיית אלכוהול במהלכה) תביא להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות סמים מסוג עוון.

קנס בסך 7500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.6.18.

צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום, במהלכו הנאשם ימשיך לשתף פעולה עם הקבוצה הטיפולית וכל טיפול אחר עליו יורה שירות המבחן, וכן יערכו לו בדיקות שתן בתדירות שתיקבע לפי שיקול-דעת קצינת המבחן המטפלת.

הובהר לנאשם, כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירו לבית-המשפט ולגזור את דינו מחדש.

הערובות הכספיות שהופקדו בתיק המ"ת יהוו מעתה בטוחות להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו. ככל שלא הפקיד דרכון, הרי שיש להפקידו במזכירות בית-המשפט עד ליום ראשון, 7.1.18, שעה 12:00. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ אשר יהיה בתוקף עד שיוגש אישור על סיום ריצוי עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

עמוד 9

המזכירות תעביר העתק מגזר-הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ח, 04 ינואר 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.